

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előzetési ára
 Egész évre ..... 8 kor
 Fél évre 4
 Negyed évre 2
 Egyes szám ára 20 fillér

Felírói előfizetés, láptulajdonos és kiadó:
BALKÁNYI ERNŐ.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Fő-utca 24.
Hirdetések díjszabás szerint.
 Kértek nem adniunk vissza

FELHÍVÁS!

1902. évi márczius havának 10-ik napját egy rettenetes végzet lángbetűkkel jegyezte fel Csesztreg község krónikájába!

Nem az a láng, a mely éleszt; a nyelvet az emberi elme szolgálatába hajt, hanem az, mely éget, pusztít, öl!

Évtizedek fognak elmúlni s a sebek még sajogni fognak!

A két órának emléke, mely alatt a község fölött a tisztító elem volt az ur. — nemzedékről nemzedékre átöröklődök!

A szelvihar a lángot, mint az árdatot, zudította végig a virágzó község nagy részén s a lángtergemből kifelhantak a szerencsétlenek csupán életüket mentve meg; a házak s minden, a mi bennük volt, porrá égett s az irtoztos elem ezzel sem elégedve még lángnyelvét költö a mezőre is: a fiatal véres elpusztult!

Felfogni nem bírjuk a csapás nagyságát, de érezni tudjuk azt, hogy csak család sirját jelent a siralom szörnyű képe!

Erezük azt, hogy mit tesz az, mikor földüfutóvá vált a verejtékes munkában átszenvedett élet során a családapa! — Mikor otthona romjai fölött kesereg a család! — Mikor nincs hely, csak a hanna, a megszenesedett gerenda, melyre gondok-

kal terhes fejét álomra hajthatja szülő és gyermek!

Lattatok-e már éhezö gyermekek, mint borítja ártatlan arczára a nyomor szürke árnyát, mint szárítja testecskéjét a hideg! Hogy bujjik anyja keblére, keresve edelét s csak a nyomor száraz kortyát találja! Ösztönserőleg tekint az Ég felé, mintha onnan volna segítség!

Isten, könyörüöl, igazságos Isten, adj erőt a jóra; oltsd szívünkbe a Szeretet ösztönét, hogy siessünk ruhákat takarni a halálal küzdők fedellen testecskéiket; hogy tejjel nyujtsunk a meglekétl ajkaink; hogy a gyermek könnyeivel együtt a nyomorzó, ketszűbeestett szűzők véres könnyeit is szárazsuk!

Tegyük mi is emlékezetessé azt a végzetes napot!

Ne habozzunk!

A Szeretet ünnepevé avassuk azt és cselekedjünk, mert a Szeretet ünnepei nem ismerik a munkaszünetet!

Élünk az alkalommal és szorgol bontunk!

Tiszta posztójáról és szó szagától messze: „Szeretet!”

És harcolt kezdünk belevéve abba az igazom, a a könyörület és a részvét erejét egy egész világrud sok ezeréves talpköve: az önzés ellen.

Ne gondolkoztatok azon, hogy az éhezőknek van-e több okuk kérni, — vagy nekünk adni!?

Ne azt nézzétek, hogy mi marad meg nektek, hanem azt, hogy mit nem adtatok még!

A mérhetlen nyomor beálltával a községbeliek és a szomszédok helységk részlete könyöradományokban nyílváltak.

De ez csak pillanatnyi segítség!

Mi hosszabb időre akarjuk a nyomort enyhíteni!

Azonban rendszernek kell lenni a jótékonyagságnak is, hogy a legkisebb adomány is érvényesülhessen!

Adjatok össze pénzt, ruházatot, kendőket, kenyeret s mindent, a mi nélkülözhetek.

A pénzbeli adományok az alsó-lendvai járás főszolgabírájához küldendők, ki azok átvételét elismerné és azokat rendeltetési helyükre juttatni fogja!

Az egyéb adományok Csesztreg község bírájához küldendők.

Alsó-Lendván, 1902. márczius 15.

A csesztregi tűzkárosultak segélyezésére alakult bizottság.

TÁRCSA.

Tűnődések.

— „Az Alsó-Lendvai Híradó” erdelti tárcsája. —

Jó és balszerencse közt, kint és bent, egy évezred óta ház a magyar, korunket elveszt mindenét, csak küzdni nem és míg élni fog a magyar, nem is fogja sohaj.

Küzdünk, harcokolunk, vivünk, csakhogy mi már nem külső-elleneség állunk szemben, hanem az ország kibékülésén magálunk jut az átész, harc, mely kimeríti az erőköt, a helyett, hogy a bekés együttműködés edző tevékenységek fűködnek e hazát, nagygya, hatalmasa, erőste tenni.

Mindenki a maga érdekeiből áll legközelebb, ez szent — minden szentnek maga fele hajlik a keze, ez is igaz — de mit keres az egyeni érdek, mit a szentek érdeke ott, a hol a haza érdekei áll van szó. A haza érdeke pedig mindenek előtt.

Nem ösmerünk condolidit gazdasági előreh agráriusokat és merkantilizmát, mert a ketto szűkségekben egy fogalomba forr, nem is képzhetőleg egyikét a másik nélkül. Mégis elvonogat latniak egymásban és egymás rovására rojtják le az a

jó véleményt, a melytől a külföld — látva szép máris mutatkozó, siker koronázta törekvésüket viselkedit irantunk.

Iparunk egyre erősbödik, egyre hatalmasabb nagyobb tért szorít magának, hazánk közgazdasági életében, melynek főtényezője — s ezt nagyra jól tudjuk — a mezőgazdaság. De mint az emberi testben sincsen élet, ha meg oly praecizem működik is a szív és a többi alkotórészek, ha nem lüktet benne a vér, a mely hajtja, tartja, mozgatja az egész konstrukciót, ugy nem kepelhető gazdasági életünk, ipar és kereskedelem nélkül. Csodáljuk is, hogy magunk agráriusoknak vallo polgárosaik nem atajuk, minden megengedhető, és lehetetlen fogyverek felhasználásával, saját érdekeik előterbe tolasával nyitlan és fenneu hangzólatni, hogy a kormány elhanyagolja érdekeiket és preferálja ezzel szemben az ipart és kereskedelmet. Hat ez nem áll.

Szerényen József miniszteri tanácsos multkor a „Helytan” tárcsát nagygyűköt fölolvassának károsan oktatásról helynyitotta, hogy kormány honza s tette; méltán, mennyivel határozottabban istapolja a mezőgazdasági érdekekkel az ipari és kereskedelmi érdekek szemben. Adatokkal bizonyítvan be, míg kormányunk a mezőgazdasági érdekekre fejenként k. b. 70 egrosbany billért al-

doz, addig ipari és kereskedelmi cézlokra fejenként csak 27 filler jut. Ekesen demonstrálta azt is, hogy Bees egymagában annyit áldoz ipari fejlesztésre, illetve az ipar fejlesztésével oly jómivira összefüggő ipari oktatásra, mint Magyarország összes iparkamarái. Ezzel szemben constatálta, hogy hazánk ipara az utolsó évtizedek óta mekkorát haladt, milyen fejlődést mutat fel az állami iparfejlesztés végeredményben, mely ha nem is fenyes, de minden esetre eredmény. Mi gyufát keresünk, ne kapdjunk hát csillogók után, örülnék hát az adott körülmények között annak a mi van, és ne sópánokdjunk egyelőre elrhetetlen csokol után, a melyek minenek meg, de meg lehetnek idővel.

Diana meglehethe a mitologiában, hogy Aeacont egy szempillantással sarvasát változtatta, de nem lehet azt megtenni ma, hogy egy csupaszul közgazdasági politikát teremtsünk. Mint mindenek egy ennek is tan jobban bármi másnál alaposan ki kell fornia, meg kell erlődnö, mielőtt ártatásba foghatnánk; most meg csak vetjük a törekvés, a jóakaratu munkásság boronátá hazánkba a magot; ne torjuk fel immundatán a hazánkát, mert ha meg oly jó is volt a vetes, ha meg oly jó magot vetelünk is el, így nem fogja fáradságunk meghozni gyümölcsöt.

Hanem járjunk legjobb tudásunkkal hozzá.

Balkányi Ernő könyvkötészete Alsó-Lendván.

Elvállal és készít

mindennemű könyvkötő-munkát

A FÜZÉSTŐL A LEGFINOMABB DISZKÖTÉSIG;

Elvállalok továbbá képek, fotografiai, levelek, rajzok és térképek cachirozását, ugy minden e szakba vágó munkát.

